

EZİLENLER

On Beş Günde Bir Çıkar Toplumcu Gazete

Sahibi ve Sorumlu Müdürü

KEMAL BURKAY

Yönetim Yeri :

Kışla Cad. No. 19

TUNCELİ

Dizgi ve Baskı :

Yeşil Fatsa Matbaası-Fatsa

Avukatlık Kanununa Yoksul Halkın zararına maddeler ekleniyor

ADALET PARTİSİ iktidarının Meclisten geçireceği yeni Avukatlık Kanunu, Yoksul halkımızın zararına birçok ağır hükümler taşımaktadır. Kanun henüz resmî gazetede yayınlanmamıştır. Cumhurbaşkanı'nın onayına sunulmuştur. Gazetemiz yayımlandığı zaman, Cum

hurbaşkanı'nın onaylayıp onaylamadığı belli olacaktır.

Bu kanunun getirildiği yeni bir maddeye göre, hiçkimse, kardeşinin, babasının, kocasının ve karısının işiri adliyyede veya idare makamlar önünde tutuklanmayacaktır. İlle de bir avukat tutmak gereke

cektir. Diğer bir maddeye göre, adliyyeye sunulacak dilekçelerde mutlaka bir avukatın tastiki olacaktır. Avukat bu tastik için para alacaktır. Böylece avukatlar daha çok para

kazanacak, fakat yoksul halkta bu yüzden zararlı olacaktır.

Zaten Avukatların bugüne kadarki ücret tarifeleri de fiiliyatta çok dengesiz olmuştur. Avukat, müşterisinden

tutturabildiği kadar ücret alır. Bu bir ağır cezadır. Bu davası için beşbin, onbin, hatta yirmi bin ve daha fazla bir miktara kadar çıkmıştır. Şüphesiz bütün avukatlar için bu böyle değildir, bazıları kıt kanaat geçinmektedirler. Ama avukatların içinde de büyük ağalar türemiştir. Yeni kanun ise bunu daha da kolaylaştırılmaktadır. Bu şartların yazarı da avukat olduğu halde, bunu yoksul halkımıza duyurmayı bir görev sayar.

Avukatlık Kanunu yeniden düzenlenmelidir. Ama bu şekilde değil; halkımızı ezmecek ve avukatın insanca yaşamasını, meslekte adaleti temin edecek ağır kavgaları böylece şekilde düzenlenmelidir.

Halkların Özgürlüğü

Kemal BURKAY

Bu çağ halkların özgürlüğü çağıdır. Yirminci yüzyılda bütün uluslar kölelik zincirlerini kırarak özgürleşiyorlar. Ne ordular kuruyorlar, ne atom silahları. Uluslar canlarını dişlerine takmış savaşıyorlar. İşte bundan dolayı, Amerikalılar, bu kurtuluş savaşları için, «Barutun icadından sonra en tehlikeli silah» diyorlar.

Barut tüpü, kaleler yıkıldı, B yleria, zafimlerin kaleleri. Şimdi de milli kurtuluş savaşları çıktı, emperyalizmin kaleleri yıkılıyor. Amerika, «Tehlikeli silah» diyor. Doğru. Çünkü ve onun gibiler için elbet tehlikeli. Çünkü köle uluslar hür oluyor. Köle uluslar üzerinde İngiliz'in, Fransız'ın, Amerikalı'nın ve diğerlerinin efendiliği, soygunu son buluyor.

Hür olmak güzel şey. Kölelik zincirini kırmak güzel şey. Hürriyet için, yani özgürlük için verilmek güzel şey. İnsan ölebilir de bu dünyada, hür ölmüyor ki. Ama kölece bir dünya yaşamaya değmez. Bu dünyada yaşadın mı onu ruha yaşayacaksın. Boyun eğmeden, erkeğe.. Kartına kimseleri bindirmeyeceksin. Alınlarını, ülkeni kimselere soydurtmayacaksın. Ve en önemlisi utanmayacaksın kendinden. Yoksa bu güzelim dünyaya layık olamazsın. Bu güzelim gökyüzüne, bu dağlara, bu çiçeklere layık olamazsın. Kopek bile utanmaz kendinden.

Bir zenciysen, utanmayacaksın renginden. Bir çinliysen, utanmayacaksın gözlerinin biçiminden. İnancına, diline toz kondurtmayacaksın. Çünkü bütünü renkler güzeldir. Bütün uluslar güzeldir; bütün diller, bütün insanlar güzeldir.

Çirkin olan köleliktir. Çirkin olan zalimliklerdir.

Ellerinde zincirlerle dünyayı yönetmeye çalışanlar şunu iyi bilsinler ki hiçbir ulus sonuna dek köleliğe razı olmaz. Bu çağ, özgürlük alevinin dalga dalga yayıldığı çağdır. Bir ulusun özgürlük isteğine hiçbir engel dayanmaz. Ne kurt köpekleri, ne işkenceler, ne tanklar, toplar...

İnsan dört duvar arasında bile aynı açık gelebilir. İnsan ayağında bir zincirle bile hür olabilir. Asıl köleler boyun eğenlerdir. Asıl tutsaklar korkaklardır. Korkaklar korkunun mahkumu durlar. Onlar, acınacak zavallı yaratıkardır.

Ve insan, eğer bir mesele açısından fazla bir şeyse, gününle ve gelecekte sorumludur. İnsan, eğer insansa, bana ne diyemez..

Gelecek güzel günler, özgürlük şarkıları içinde doğacaktır. Ne maile özgürlük için savaşanlara!

Tunceli'de yeni bir kulüp: Munzur spor

Şimdiden bu kulüpte

yüze yakın genç görev aldı

Özellikle, şehrimiz orta dereceli okullarında okuyan gençlerin katılımıyla, Tunceli'de, Munzur Spor adında bir spor kulübü kurulmuştur. Gençlerin büyük ilgiyle katıldığı kulüp, Tunceli'de sporu geliştirme, folklor çalışmalarını yapmayı, üyelerini beden ve fikren geliştirmeyi amaçlamıştır. Kulübün, şimdiden yüze yakın üyesi bulunmaktadır.

Tunceli'de daha önce kurulmuş bulunan bazı kulüplerin, süresi içinde kongrelerini yapamadıklarından dolayı, birer sığ duruma düşükleri öğrenilmiştir. Böylece yeni kulüp, Tunceli'nin biricik spor kulübü durumundadır. Ankara'da okuyan yirmi kadar üniversiteli gencimiz, Munzur Spor kulübüne ağıdaki mektubu yazmışlardır.

«Sporun dünyaca anlaşılmasın kulunan gerçek anlamını Tunceli Halkına benimsetmek amacıyla, Tunceli Gençlik tarafından Munzur Spor» adıyla bir spor kulübünün kurulduğunu sevinçle duyduk. Biz aşağıda imzaları bulunan yüksek tahsil öğrencileri, bu teşebbüste bulunan muhterem kardeşlerimizi tebrik eder, kendilerini candan desteklediğimizi ve hertür başarılarında yardımcı oluruz, başarılar dileriz.

Tunceli Yüksek Tahsil Öğrencilerinden: Hüseyin Ünal, Hüseyin E-

mek, Hüseyin Döner, Mustafa Söğüt, Celal Yılmaz, Metin Çelik, Mehmet Çelikkaya, S. Zeki Ağca, Kemal Dünya, Hasan Karar, Haydar Erdoğan, Havdar Saygı, Nuri Demirdağ, Közüm Nadir, Mehmet Arslan, Ali Orhan, Adil Sağı, İsmail Yılmaz, Hasan Kaya»

Neden Korkuyoruz

Hüseyin ÜNAL

Bütün dünyada olduğu gibi memleketimizde de şu sıralarda birtakım olaylar vuku bilmaktadır. Bu olaylar gençlik-Komando mücadelesi, Gençlik-Emperyalizm mücadelesi, Gençlik-Gericilik mücadelesi, İçki-Patron mücadelesi, Halk ve gençlik-Sömürücü Amerika ve 6. Fi'o mücadelesi Zenginlik-Fakirlik mücadelesi gibi olaylardır.

Bu olayların nedenlerinin Tunceli Halkı tarafından ne derece anlaşılmasın ve ne şekilde yorumlanmakta olduğunu öğrenmek için etmeğe çalışalım. Şüphesiz olayların sebeplerini az çok anlayan bir halk kitlesini yanında, bu olaylardan ve sebeplerinden habersiz olanların sayısı bir hayli kabardır. Fiz bu yazımızda olayların sebeplerini bilmekten mahrum olanları bir yana bırakıp olayları iyi kötü anlamış kardeşlerimize seslenelim. Bu kardeşlerimizin bir kısmı küçük devlet memuru, bir kısmı işçi ve bir kısmı da serbest işlerle uğraşmaktadırlar.

Bu kardeşlerimizle yaptığımız konuşmalarından anlaşılıyor ki bundıkları çavalarda mücadele etmektен, düşünce ve düşüncelerini açıkça söylemekten korkuyorlar. Bu korkunun nedenlerinden biri, bir kısmının iktidar tarafından görevlerinden uzaklaştırılacağı, bir kısmının patronlar tarafından işlerinden çıkarılacağı ve bunun sonunda doğacak açlık korkusudur. Diğer bir sebep, bir kısım devrimci kardeşlerimizin, satılmış bazı kişiler tarafından tehdit edilmelerinden doğan yaşama korkusudur. Bir kısmı ise, Amerika ve yerli usaklarınca hırpalanan devrimci gençliğin amacına ulaşamayacağı veya çok geç ulaşacağı endişesindedirler. (devamı 2'de)

FARELER ve KEDİLER

Ali DİCLELİ

Birgün fareler top lanır kendilerine bir başkan seçmek isterler. Seçim de bizi idare etsin derler. Ama fareler de hep ufacık tefecik.. Bari iri bir şey bulalım da, derler; iyi idare etsin.. Böylece fareler, kendilerine Karakediyi başkan yaparlar..

Aradan bir zaman geçer; bir de bakarlar ki ne baksınlar, farelerin sayısı hergün azalmakta.. Karakedi onları tutup tutup birgünzel yemekte. Böyle başkan olmaz deyip onu başkanlıktan atarlar.

Bukez bembeyaz tüylü, Pamuk adındaki kediyi başkan yaparlar.

Pamuk ta söz verir onlara. «Sizi yemem ve bir güzel idare ederim» der. Ama aradan zaman geçince yine fareler azalmağa başlar. Bakarlar ki Pamuk ta sözünde durmamış. Ne yaptık, ne ettik diye yakınırlar; onu da değiştirirler.

Bu kez de ortaya mavi gözlü, benekli bir kedi çıkar. Adı Maviş. Maviş onlara daha çok dil döker. «Size peynirler, sıcuklar, incirler bulacağım» der. «Hayatınız güven altında olacaktır» der. Ve farelerin gönüllerini kazana rak onlara başkan olur.

Maviş, ilk günler sözünde durur da. Fa-

relere kocaman peynir dilimleri, incirler, sıcuklar getirir. Tatlı zi yafet çekerler. Aradan günler geçer, derken.. Huyu kurusun, kedi bu, tutamaz kendini, bir gün «ham hum şarap» deyip üç fareyi birden mideye indiriverir. Da ha da tutabilersen mi Maviş'i. Farelerin hali perişan. Ah ne yaptık, ne ettik, derler; dizlerini döverler. Üstelik Maviş başkanlıktan da ayrılmaz birtürlü. «Hep ben başkanınız olacağım, benim gibisini bulamazsınız» der.

Ve tabii fareler kendi aralarında toplanırlar, ne yapalım, ne edelim diye konuşurlar. O zaman, aklı başında bir fare çıkıp der ki:

«Aptallar, başınıza hep kedileri başkan yaparsanız böyle olur elbette. Kedinin peşimi fi redendir. Kediler ayıdır, fareler, ayıdır. Klavuzunuzu kendi aranızdan seçin» der.

İşte o günden sonra fareler başkanlarını kendi aralarından seçtiler ve başkanları da onları yemedi.

Ol hikayeyi niçin hatırladık? Sunun içim: Partiler konusunda halkımızla konuşursanız şu sözü çok duyarsanız: «Aman, hep bir taraf değilim!. Kimi seçsen böyle.. DP. ye oy verdik öyle, AP ye oy verdik öyle, CHP ye zaten baştan beri öyle... Kim gelirse böyle yapar!»

Oysa bizim emekçi halkımız da oy verdiklerinin kimler olduğunu pek düşünmemiştir. Düşünmemiştir ki kendisi emekçidir, çalışan sınıftandır; oy verdikleri ise hep üst sınıftan, hep çalışmayan sınıftan. Emekçileri karın tokluğuna çalıştırıp onların sırtında saltanat si ren sınıftan..

Bir yanda fareler öbür yanda kediler.. Ve çalışanlar hepsömürücü sınıfı başlarında tuttukça elbet te aldanacaklardır. Huyları kurusun, soyucudur onlar, yiycidir onlar. Kediler gibi..

Neden Korkuyoruz

(1. sayfadan devam)

Burada kardeşlerimize söyleyecek tek husus hiçbir şeyden korkmamalarıdır. Ve her türlü güçlük karşısında gençliğin durduğu gibi cesaretle durmalıdırlar. Çünkü davamız, yukarıda sayduğumuz korku sebeplerinin yanında ikinci planda kalacak basit bir dava değildir. Bu dünyada insanlar, korktuklarını nisbette bir hiçtirler. Her devrimci kardeşimiz bu dava uğrunda cesaretle yürümenin gerekliliğine inanmalıdır. Ve her devrimci, yine bilmelidir ki, kişilerin cesareti karşısında, susmayan şeytanların bile dili tutulur. Ayrıca bazı kardeşlerimizin birkaç yıllık ralık maaşlarını, veya birkaç paralık işlerini ve hatta yiyebilecekleri bir kaç sopayı göze almamaları, insanca yaşama şartlarıyla, hayvanca yaşama şartları arasındaki bir ortamı tercih ettilerini ifade eder. Kişisel çıkarların, topluma ve toplumun büyük davalarına tercihinin verilecek tek hüküm bencillik hükmüdür. Ayrıca 27 Mayıs Devrimi ve daha önceki mücadelelerinde gösterdikleri başarıya rağmen gençliğe güvenmeyen bir kişiye söyleyecek tek şey, o kişinin kendisi ne güvenemediğidir.

Nihayet bilinmelidir ki bir ferдин mutluluğu, içinde bulunduğu toplumun refah seviyesiyle ölçülür.

Çobanlar Toplantısı

Ezilenler Gazetesi Dağ muhabiri Çoban Memo bildiriyor:

Sevgili vatandaşlar, diydük duymadık demeyin! Biz çoban arkadaşlarımız olarak bu haftanın ortasında toplanıyoruz:

Zel dağından Çoban Hidiro, Kert Dağından Çoban Mus'ko, Kel Tepeden Çoban Alo, Kutu Dreden Çoban Memo, Tüllük yöresinden Çoban Keko, Gahmut Çukurundan Çoban Murtu, Göktepeden Çoban Zülfo, Pertekten Çoban Beko, Çemisgezekten Çoban Abdo, Nazmiye den Çoban Hüso, Filümür'den Çoban Hasso, kardaşlarımızla birlikte, mütad olağan kongremizi Marçık Tarlasında yapacağız.

İki gün, iki gece, iki saat ve iki dakika devam edeceği tahmin edilen kongremizin gündeminde şu konular vardır:

1- Büyüğümüz, büyük çoban, Çoban Sülü'ye bağlılık telgrafini çekmek.

2- Çobanları koruma ve yaşatma derneği kurup, fahri başkanlığa büyüğümüz Çoban Sülü'yü getirmek.

3- Büyüğümüz ve meslektaşımız Çoban Sülü'ye bir heyet göndermek.

4- Çobanlıktan başbakanlığa yükselme yollarını öğrenmek ve bu hususta gerekirse yükseğe özel çoban okulu nu açmak.

5- Çobanlıktan başbakanlığa yükseldikten sonra, fakir çobanları yüzüstü bırakıp, zenginlerle Folkola ve Amerikalılarla eyle omanın nedeni ve kıracası bu büyüğümüz, ustamız, büyük Çoban Sülü'nün bizi böyle perişan bırakmasının hikmetini ve alameti farikasını sorup öğrenmek.

6- Sol ol raktan dilek ve temenni kısmını ney, darbuka, ve kaval eşliğinde, nihavend makamı üzere, koro ve solo halinde söylemek ve kongremize sunmak.

Ali GÜLTEKİN

KİTAPSEVERLERİN DİKKATİNE!

Sol Yayınlar, Sosyal Yayınlar

Toplum Yayınları

TUNCELİ'DE ALİ GÜLTEKİN'DE

Adres : Ali Gültekin, Belediye Altı Tunceli

Ser Seran, Ser Çavan

Dedim bey bir yoksulum, ne arazim, ne çulum
Deu günahkâr olma, cennete gider yolun!
Dedim ser seran, ser çavan!

Dedim insana lazım geçim, yarı tok yarı açım
Dedi az sabırlı ol, geliyor işte seçim..
Dedim ser seran, ser çavan!

Dedim dünya dar mıdır, bana arsa var mıdır?
Deu ulan serseri, sana lazım kırk satır!
Dedim ser seran, ser çavan!

Dedim ben de insanım, benimkisi de can
Deu insan oğlu dediğin iki memeli hayvan..
Dedim ser seran, ser çavan!

Dedim şu bizim Hasso okusun olsun adam
Dedi ağanın oğlu ağa, çobanın oğlu çoban!
Dedim ser seran, ser çavan

Dedim keremet ağa, biz de dil sürek yağa..
Dedi ayrına olmuş, behey sersem töşbağa!
Dedim ser seran, ser çavan!

Dedim efendi kardağ, çacuklarım ister ağ..
Deu insan açlığa alışır yavaş yavaş!
Dedim ser seran, ser çavan!

Derken günün birinde fırladım yatağımdan
Aklım geldi başına, yumruğuma geldi can
Vay kurban!..

Kaldırdım balyozumu, dedim buna ne derler?
Dedi sen komünistin, duyun ağalar, beyler!
Dedim hazır ol ulan!

Vurdum ense köküne, «Ver hakkımı ey şaban!»
Dedi aman kardeşlik, bağışla bana bir can!
Dedim ser seran, ser çavan!

AŞIK GÜMMANİ

Not : «Serseran, ser çavan» Kürtçe bir tabirdir, «Başım gözüm üstüne» anlamına gelir. «Başımın üstünde yerin var» gibi..